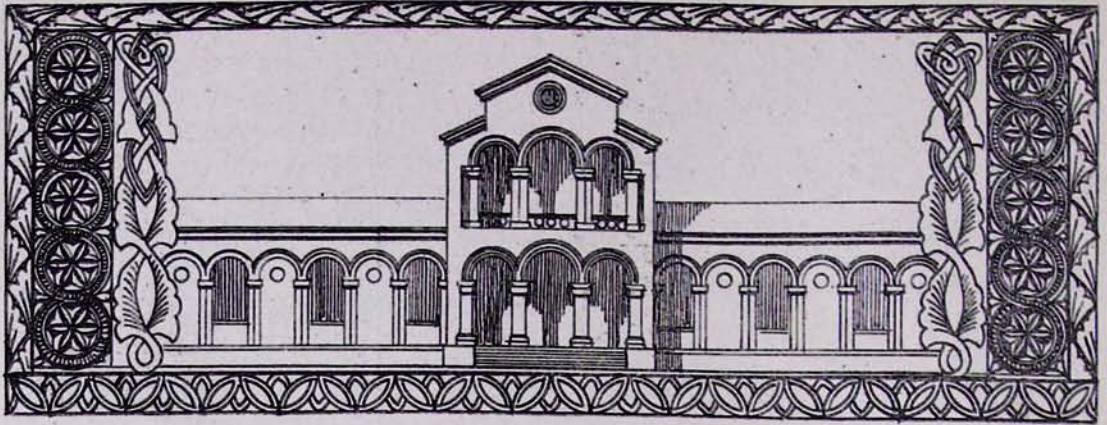

Ս. ԷԶՄԻՆԵՆԻ ՀՈԳԵՎՈՐ ՃԵՄԱՐԱՆԻ 1955—1956 ՈՒՍՈՒՄՆԵՐԿԱՆ ՏԱՐԵԾՐՋՆԻ ԲՆՑՈՒՄԸ

Հոկտեմբերի 17-ին, երկուշաբթի առավոտ, Ամենայն Հայոց Վեհափառ Կաթողիկոս Ս. Ս. Վազգեն Ա.ի բարձր հովանավորությամբ կատարվեց Հոգևոր Ճեմարանի ընթացիկ ուսումնական տարեշրջանի բացումը, որ կաթողիկոսական ընտրությունների կապակցությամբ սեպտեմբերի 1-ից փոխադրվել էր հոկտեմբերի 17-ին:

Հոգևոր Ճեմարանը դարձել էր մտքի ու հոգու իսկական կենտրոն: Այնտեղ էր Վեհափառ Հայրապետը, այնտեղ էին Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի անդամները՝ գերաշնորհ Ս. Սահակ եպիսկոպոսը, Ս. Եզնիկ եպիսկոպոսը, Ս. Վարդան եպիսկոպոսը, միաբանության անդամ վարդապետներ, աբեղաներ, քահանաներ, դպիրներ, դասախոսներ և ուսանողներ:

Վեհափառ Հայրապետի և հոգևորական ուղեկիցների Ճեմարան մուտքը տեղի ունեցավ որոտագին ծափահարությունների մեջ: Այսպես, հավաքված ընդարձակ դասարանում, կատարվեցին մաղթանք, օրհնյալ ջրով օրհնություն Հոգևոր Ճեմարանի չորս ծագերի և կրոնական պատշաճ արարողություն, որից հետո վերադարձվեցին Ս. Մարտիրոս Տեր-Ստեփանյանը, կարճ և կուռ ուղերձով խընդրեց Նորին Վեհափառության՝ տալ Հայրապետական օրհնությունը, որպեսզի աստվածա-

յին շնորհն ու պաշտպանություն անպակաս լինեն Հոգևոր Ճեմարանի վրա, որպեսզի ուսանողների և ուսուցիչների աշխատանքը կատարվի խաղաղությամբ և արդյունաշատ հօգուտ Հայաստանյայց Առաքելական Եկեղեցու և հայ ժողովրդի:

Վեհափառ Հայրապետին ուղղյալ դրավոր ուղերձով Գ դասարանի ուսանող Սանդրո Բհհրուդյանը (ուրարակիր դպիր) Ճեմարանի ուսանողության անունից կարդաց ուղերձ ուղղված Ամենայն Հայոց Վեհափառ Կաթողիկոս և Մայրագույն Պատրիարք Ս. Ս. Վազգեն Ա.ին:

Վեհափառ Հայրապետը, ի պատասխան ուղերձների խոսած բովանդակալից ճառով, նշելուց հետո, թե ինքն էլ անցյալում եղել է մանկավարժ ուսուցիչ և սիրելի դիրն ու գրականությունը, դպրոցը, աշակերտներին, խոսքն ուղղեց Ճեմարանի ուսանողներին և աշակես խրատեց. «Պետք է սիրել այն գործը, որին լծվել եք: Պետք է սիրել այն նպատակը, որին հետամուտ եք: Պետք է սիրել Հայաստանյայց Եկեղեցին, որին ապագա ծառայողները պիտի լինեն: Իզուր է եկել և Հոգևոր Ճեմարան ընդունվել այն երիտասարդը, որ սեր չունի իր լծված աշխատանքի, իր հետամտած իդեալի՝ ծառայել Եկեղեցու և Հոգևոր Ճեմարանի՝ արտաքինով համեստ,

բայց կոչումով մեծ այս հաստատության հանդեպ: Հոգևոր կոչման վեհությունն ու նվիրականությունը բացատրելուց հետո, Վեհափառ Հայրապետն այսպես եզրափակեց իր իմաստալից խրատականը:

«Եթե այսօր երգով ու աղոթքով կատարեցինք Հոգևոր Ճեմարանի 1955—1956 ուսումնական տարեշրջանի բացումը, դա ձևականություն չէ: Մենք հավատում ենք, որ մեր գործը սուրբ է և նվիրական: Մենք այդ սուրբ և նվիրական գործը սկսեցինք մաղթանքով, երգով և աղոթքով, այն հաստատ հավատով, որ Աստված շնորհներ պիտի տա և Դուք պիտի դառնաք Քրիստոսի ճշմարիտ աշակերտները, Հայ Եկեղեցու հավատարիմ սպասար-

կողները, հայ հավատացյալ ժողովրդին մխիթարություն բաշխող վեհանձն հոգևորականներ»:

Գերագույն Հոգևոր Խորհրդի ատենապետ և Մայր Տաճարի ավագ լուսարար գերաշնորհ Տ. Սահակ եպիսկոպոս Տեր-Հովհաննիսյանի քաջալերական խոսքերից հետո նորին Ս. Օծություն Վեհափառ Կաթողիկոսը տվեց իր հայրապետական օրհնությունը Հոգևոր Ճեմարանի ուսանողության, ուսուցչական կազմին և վերատեսչության: Հանդեսը վերջացավ Վեհափառ Հայրապետի «Պահպանիչ»ով և ուսանողների երգած «Էջ Միածինն ի հօրէ» շարականով:

ՃԵՄԱՐԱՆԱՍԵՐ

